

Tình Câ'm

Nguyễn Chí Thiện (1963)

Anh sợ lắm lòng anh xiêu đổ mất
Anh ngăn anh đừng qua lại nơi đây
Nhưng than ôi, em vắng bóng một ngày
Anh đã sống như người điên loạn nhất
Anh lạnh lẽo, em ơi, đừng tưởng thật
Anh cũng giống như vỏ ngoài quả đất
Chứa trong lòng bao khói lửa hôn me.
Anh nhìn em rồi lặng lẽ ra về
Để đau khổ, để âm thầm cay đắng
Không thể nữa, không làm sao cố gắng
Giữ cho tình câ'm nín ở trong tim
Nhưng còn chi, ngoài khao khát im lìm
Khi thương tích tình anh thấm rỏ máu
Lòng của em hờ hững thấy chi đâu!
Em có nghe trong tiếng thở u sầu
Bao yêu dấu dề sâu đang thốn thức
Em có hay trong quăng đời cơ cực
Nếu có em, trời đất lại rờn xanh!
Hãy thử cho mơ ước của lòng anh
Mơ ước để đời đau thêm lạnh tối
Đường vào tim em, anh không có lối
Mỗi mắt chờ, em chẳng hé một giây!
Tâm linh anh ôi đã bị đọa đầy
Trong dáng dấp, trong nụ cười tiếng nói
Trong ánh mắt em, nàng tiên chói lọi!
Trong hững hờ, tan nát mộng cùng mơ
Tình của anh như một sớm sương mờ
Không được bóng vằng dưng - Em - tỏa chiếu
Điều đau khổ em làm sao thấu hiểu!
- Lòng của em chưa một vết thương ghi
Thế nên anh cam chịu ôm ghì
Bao gai sắc của tình đau buốt ấy
Niềm an ủi, anh chỉ còn trông cậy
Ở thời gian em hối, em có hay!
(1963)